

Smrt k životu patří. Všichni to víme, ale málokdo už ví, že k tomu patří i mluvit o tom, kdo umřel. Jinak zůstává v těle člověka emoční šok z toho, že už dotyčný s námi není. Někdy to může být člověk, kterého jsme viděli pouze jednou v životě nebo ho známe pouze jako osobnost, která nás inspirovala, ale v osobním kontaktu s námi nebyl.

Ester s Yuki zdroj www.pinterest.com

Osobností byla i 24letá Ester Pokorná. Opravdovou osobností, ne tou z obálek týdeníků v trafice. Kdo ji zažil naživo v pořadu Přicházíme v míru, už na ni nezapomněl. Veselá, vtipná, moudrá, [neuvěřitelně trpělivá cvičitelka své hluché fenky Yuki](#). Dokázala s ní zázraky. „Byla hodná a obětavá. Mnohokrát jsem jí psala o radu s naším pejskem. A i když mě s dcerou neznala, pomáhala nám s ním,“ vypráví smutně Bohumila, matka dcery s Aspergerovým syndromem. „Jenom jí pořád dávali lidé v okolí najevo, že je špatná, divná.“

Od besedy s Ester v Divadle Kampa jsme sledovali její další kroky s cvičením psů. Také jsme chtěli, aby psala pro ATYP. Už k tomu nedošlo. 30. března 2018 Ester odešla na druhý břeh, bohužel – dle našich informací – dobrovolně. Ester, jak zmínila přímo v Přicházíme v míru, trpěla sociálními fobiemi a depresí, se kterými jí pomáhali psi. Těm zasvětila svůj život.

Dotkla se nás všech. Blízkých i těch vzdálených ve virtuálním světě. Možná, že ti na počítači jí rozuměli víc. Ester se za poslední rok často ve svých statusech ptala na radu, jak fungovat ve světě, kde lidé intrikují. Touto otázkou i tím, že napsala, kdo z jejího okolí proti ní intrikuje a přitom se navenek tváří, jako by ji miloval, mě tehdy ohromila. Kdo z nás to neřeší. Ester ale byla dívka, která věřila tomu, že všichni komunikují pravdivě. Jako většina lidí s Aspergerovým syndromem. Nejsou schopni pochopit, že někdo jim může za zády ubližovat. Cítí se pak vinni, že si za to mohou sami.

Pozn. red. Lucie Vilímková: "S Ester jsem se osobně setkala pouze jednou, přesto od toho okamžiku pro mě byla velkou inspirací. Četla jsem její příspěvky a rady ohledně výchovy psů, opakovaně si pouštěla videa ze společných aktivit s její fenkou Yuki a dalšími psy. Protože trénink

je rozhovorem dvou partnerů: psovoda a jeho psa, bylo úžasné pozorovat jejich vzájemnou souhru, energii a porozumění. Jednou se zmínila, že je to jakoby se setkaly dvě autistky, ona a její fenka. Takové momenty byly nasycené upřímnou radostí, přítomností *tady a teď*, vírou, touhou a přijetím. Ester jsem chtěla poprosit o sdílení zkušeností ze společné cesty se psím parťákem. Bohužel už mi neodepíše a tak alespoň doufám, že cesta, kterou si zvolila, už nebude protkaná manipulací a odsuzováním. Já tomu věřím."

Nevíme, proč Ester přesně odešla, co byla ta pověstná poslední kapka, že tu zanechala i psy, kteří jí byli blízcí a kterým se tolik věnovala, že ji neudržela při životě ani pomoc druhým a to, že jsme ji obdivovali v tom, co uměla. V Divadle Kampa trochu vyprávěla ze svého života, kdy od dětství nebyla svými blízkými vůbec přijata a ve své jinakosti pochopena. Také zažívala ve školách šikanu. Nepřijetí se jí opakovalo i v dospělosti. Můžeme se také domnívat, že jí byla osudná deprese, a proto bychom se měli na chvíli společně zastavit a uvědomit si, že takzvaná „depka“ (smutek, splín) není deprese. Skutečná deprese je velmi vážná nemoc, která může simulovat projevy demence a může spustit i bludy. V těžké fázi má dotyčný i problém si umýt hlavu a vyčistit zuby, nemá na nic sílu. Nemá sílu ani dýchat. Deprese není „jen“ v hlavě, deprese je všude, ubírá energii a fyzickou sílu, blokuje paměť a zamezuje schopnosti koncentrace. Neměli bychom ji podceňovat, mnoho lidí s depresí dlouhodobě svým chováním volá o pomoc, než se rozhodne pro radikální krok – sebevraždu.

Ester je pryč a lidé, kterým přirostla k srdci, se s ní chtějí rozloučit aspoň těmito pár řádky. Je smutné, že nikdo lidem v komunitě AS nedal vědět a marně jsme hledali, kam zmizel její profil. Věříme, že Ester už je dobře a na druhém břehu se neintrikuje a nezesměšňuje za jinakost.

Zapalte dnes večer svíčku za Ester Pokornou, [Viki](#) a další, kteří odešli, protože neunesli to, jak je odmítáme pro jejich odlišnost.

text ATYP magazín - Dagmar Edit Holá a Aneta Nováková

Od 38:40 Ester Pokorná v pořadu [Přicházíme v míru](#)

[Video tréninku Ester s Yuki](#)